

gander; den lovgivende Magt i kirkelige Sager er hos Rigsdagen; men derfor mener jeg ogsaa, at saameget mere varfom maa ogsaa Rigsdagen være ved en saadan Lov, der har en saa dybt indgribende Betydning, og isærdeleshed i en Tid som denne, hvor der er et saa stort aandeligt Nøre paa Kirkens Gebet, hvor saamange forskjellige Meninger indenfor Folketirkens Grændser søge at gjøre sig gjældende. Med Hensyn til Lovforslaget skal jeg blot bemærke, at man har søgt ved dette at afhjælpe en Trang, og den ærede Rigsdagsmand, der fremlagde Forslaget, har idag næriere betegnet, hvad det er for en Trang, der skulde afhjælpes. Han har sagt, at der er mange Sognebaandsløfere, eller saadanne, som ønskede at løse Sognebaandet, der boe meget langt fra den Præst, til hvem de maatte ønske at slutte sig. Han har sagt, at dette Lovforslag vilde støtte Folketirken, efterdi der er mange Præster, hos hvem der findes en mindre Nidkjærlighed, og for dem vilde denne Lov være en Spore, ligesom ogsaa for dem, hos hvem der findes mindre Dygtighed. Men jeg vil dog spørge, om man kan forudsætte, at der hos de nye friske Kræfter ubetinget findes en større Dygtighed og større Nidkjærlighed end hos de ældre Præster. Der er dernæst af den ærede Forslagsstiller sagt, at dersom man ikke gik ind paa dette Lovforslag, vilde man virke til Folketirkens Opøsning. Mig forekommer det, at dette Lovforslag snarere vil virke til Folketirkens Opøsning. Det er i det Hele min Anskuelse, at om der end er en Trang til en saadan Forandring som den, dette Lovforslag vil fremkalde, saa er det dog væsentligt ikke nogen almindelig Trang. Den almindelige Trang, forsaavidt en saadan var tilstede, er fyldestgjørende afhjælpen ved Loven om Sognebaandets Løsning, og jeg kan hertil sige, ved Anordningen af 2den Oktober 1862. Vel kan der være Enkelte, ja Mange, for hvem det, som der ved er givet, ikke er tilstrækkeligt; der kan være Mange, som ikke have Veilighed til at høre Ordet saaledes, som de ville høre det, som ikke have Veilighed til at faae Sakramenterne administrerede saaledes, som de ønske det; men jeg vil da spørge, om man for disses Skyld, der dog sammenlignelsesviis ere ganske faa, vil

vedtage et Lovforslag, der gjør et saa dybt Indgreb i Kirkens Orden, som dette. Det forekommer mig viis, at det Middel, man har valgt til at afhjælpe en saadan Trang, der mulig kan findes, vil virke meget skadeligt. Der er saaledes, som det ærede Medlem, der indbragte Lovforslaget, oplyste, for Tiden omtrent 433 theologiske Kandidater. Alle disse have efter Forslaget Ret til at fordre Ordination, naar de have opfuldt de nødvendige Betingelser derfor; og troer man nu ikke, at en meget stor Deel af disse da ogsaa vil fordre Ordination? Der var en Tid, og den ligger ikke meget langt tilbage, da de theologiske Kandidaters Antal var vel det Dobbelte af det nævnte Antal, og en saadan Tid kan atter komme tilbage. Hvad vil altsaa kunne skee? Hvilken Fare vil ikke en Lov som denne kunne frembringe? En stor Mængde, en Hærskare af Præster drager ud for at søge Menigheder for sig. Følgen deraf vil jo ogsaa kunne blive, at hver saadan Præst kun faaer eet eller to Menighedsmedlemmer, for hvilke han er Præst, og skulde da ene for disses Skyld Kirkens Døre aabnes til gudstjenstlige Handlinger? Troer man endelig, at en saadan Lov, der paa den ene Side vil fremkalde megen Forstyrrelse, paa den anden Side vilde blive til Glæde for Mange af Folketirkens Medlemmer? Bistnok vil den være kjærkommen for Nogle; men jeg er fuldkommen overbevist om, at den vil blive modtagen med Belymring af den store Fleerhed (Nei!). Jeg udtaler det som min personlige Overbeviisning. Jeg kan naturligviis ikke udtale det anderledes; men jeg er fuldkommen forvissset om, at dersom dette Lovforslag havde Udsigt til at blive vedtaget som Lov, vilde det vække en meget stor og alvorlig Protest i den danske Folketirke. Jeg skal ikke videre gaae ind paa Enkelthederne i dette Lovforslag eller udtale mig udførligt derom; jeg nærer det Haab, at en Lov som denne, der efter min Formening er meget i Strid med Kirkens Orden, ikke vil og ikke kan blive vedtaget eller ført tilende her.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Naar jeg skal udtale mig om dette Lovforslag, der er af saa stor